

Góralu, czy ci nie żal

Michał Świerzyński (1868-1957)

Gó - ra - lu, czy ci nie żal_ od - cho-dzić od stron oj -
czy - stych, świer - ko - wych la - sów i hal_
i tych po - to - ków sre - brzy - stych?
Gó - ra-lu, czy ci nie żal?. Gó - ra-lu, wra-caj do hal!
Gó - ra-lu, czy ci nie żal?. Gó - ra-lu, wra-caj do hal!

- 2 A góral na góry spoziera i lży rękawem ociera,
bo góry porzucić trzeba, dla chleba, Panie, dla chleba.
- 3 Góralu, wróć się do hal, w chatach zostali ojcowie;
gdy pójdziesz od nich hen w dal, cóż z nimi będzie, kto powie?
- 4 A góral jak dziecko płacze: może już ich nie zobaczę;
i starych porzucić trzeba, dla chleba, Panie, dla chleba.
- 5 Góralu, żal mi cię, żal! I poszedł z grabkami, z kosą,
i poszedł z gór swoich w dal, w guncce starganej szedł boso.
- 6 Lecz zanim liść opadł z drzew, powraca góral do chaty,
na ustach wesoły śpiew, trzos w rękach niesie bogaty.

Michał Balucki (1837-1901)

Góralu, czy ci nie żal

1

Góralu*, czy ci nie żal
odchodzić od stron ojczystych,
Świerkowych lasów i hal
i tych potoków srebrzystych?

Refrén.:

Góralu, czy ci nie żal,
Góralu, wracaj do hal!

Gorale, tut es dir nicht leid,
die Heimat zu verlassen?
Die Fichtenwälder und Almen
und die silbernen Bäche?

Refrain:

Gorale, tut es dir nicht leid,
Gorale, kehr zurück zu den Wiesen!

2

A góral na góry spoziera
i łzy rękawem ociera,
Bo góry porzucić trzeba,
dla chleba, Panie, dla chleba.

Und der Gorale schaut auf die Berge
und wischt sich mit dem Ärmel die Tränen ab.
Weil er die Berge verlassen muss,
Für's Brot, oh Herr, für's Brot.

3

Góralu, wróć się do hal,
w chatach zostali ojcowie;

Gorale, kehr zurück zu den Wiesen,
in den Berghütten sind die Väter
[(zurück)geblieben.

gdy pójdziesz od nich hen w dal
Cóż z nimi będzie, kto powie?

Gehst du von ihnen weit weg,
was wird aus ihnen, wer sagt's (uns)?

4

A góral jak dziecko płacze:
może już ich nie zobaczę;
i starych porzucić trzeba,
dla chleba, Panie, dla chleba.

Und der Gorale weint wie ein Kind:
vielleicht sehe ich sie nie wieder,
und die Alten muss ich verlassen,
Für's Brot, oh Herr, für's Brot.

5

Góralu, żal mi cię, żal!
I poszedł z grabkami, z kosą,
i poszedł z gór swoich w dal,

Gorale, du tust mir leid!
Und er ging mit Harke, mit Sense,
und er ging von seinen Bergen weit in
[die Ferne,

w guńce starganej szedł boso.

im zerschlissenen Hemd ging er barfuß.

6

Lecz zanim liść opadł z drzew,

Doch bevor das Laub von

powraca góral do chaty,
na ustach wesoły śpiew,
trzos w rękach niesie bogaty.

[den Bäumen gefallen ist,
kommt der Gorale in (seine) Berghütte zurück,
auf den Lippen ein fröhliches Lied,
in den Händen trägt er einen reich gefüllten Sack.

* *Gorale*, Bewohner der polnischen Berge (Tatra, Beskiden), hier im Vokativ